

**Paritair Subcomité voor opvoedings- en huisvestingsinrichtingen en –diensten
van de Vlaamse Gemeenschap**

3190102 - Gehandicaptenzorg

Bijzondere of speciale CAO's.....	1
Haard- of Standplaatsvergoeding	2
Eindejaarspremie	2
Nachtdienst – actief nachtwerk en/of slapende nachtdienst.....	2
Avondwerk	5
Zaterdagwerk	8
Zon – en feestdagen.....	10
Overuren	12
Waakdiensten	13
Kampvergoeding - vakantieverblijven	14
Premie voor nachtwakers (voorzieningen voor personen met een handicap)	18
Vervoerskosten	20

*De hierna vermelde CAO's kunnen geraadpleegd worden op de site van de FOD
WASO: <http://www.werk.belgie.be/searchCAO.aspx?id=4708>
Aangezien de site geen CAO's van vóór 1999 bevat, wordt de tekst van de oudere
CAO's in deze fiche opgenomen.*

In PC 319 en PSC 319.01 zijn er enkele oude CAO's die niet werden opgezegd,
gewijzigd of vervangen. De FOD WASO kan echter niet interpreteren of zij werkelijk
nog van toepassing zijn. Om die reden zijn ze integraal weergegeven.

Bijzondere of speciale CAO's

CAO van 19 december 2000 (56.597)

***Regularisatie van de tewerkstelling en van de loon- en arbeidsvoorwaarden van
de statuten Derde Arbeidscircuit (DAC) en het Programma ter Bevordering van
de Werkgelegenheid (PBW, voormalig Interdepartementeel Begrotingsfonds of
IBF genoemd)***

Alle artikels.

Geldigheidsduur: vanaf 1 januari 2001 voor onbepaalde duur.

CAO van 22 november 2007 (82.034)

Bediendestatuut

Art. 1 tot 4, 7 en 8.

Geldigheidsduur: vanaf 22 januari 2007 voor onbepaalde duur.

Haard- of Standplaatsvergoeding

CAO van 14 november 2000 (56.820), gewijzigd door de CAO's van 2 juli 2001 (68.212) en van 27 januari 2003 (68.889)

Toekenning van een haard- of standplaatsvergoeding

Alle artikels, art. 3 omzetting naar EURO door bijlage van CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002, toevoeging van punt 7 aan art.4, vanaf 1 januari 2001 door CAO 68.212 + bijlage.

Geldigheidsduur: vanaf 1 januari 2001, voor onbepaalde duur.

Eindejaarspremie

CAO van 27 februari 2006 (80.145), gewijzigd door de CAO van 13 november 2007 (86.430)

Toekenning van een eindejaarstoelage

Alle artikels + bijlage (aangepast vanaf 13 november 2007 door de CAO 86.430).

Geldigheidsduur: vanaf 1 januari 2006, voor onbepaalde duur.

Nachtdienst – actief nachtwerk en/of slapende nachtdienst

CAO van 25 september 1990 (26.821), gewijzigd door de CAO's van 15 april 1991 (27.257) en van 27 februari 2006 (79.438)

Loonvoorwaarden

Art. 1, 2, 9 (§ 2 opgezegd door CAO 79.438 vanaf 1 januari 2006 door CAO 79.438), 10, 11 en 43 (gewijzigd door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Geldigheidsduur: vanaf 1 september 1989 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – Toepassingsgebied

Artikel 1 Deze CAO is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – Algemeenheden

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies. Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK V – *Premies, toeslagen en vergoedingen*

C. Loontoeslagen

1. Loontoeslag voor nachtdienst

Algemene bepalingen

Art. 9 §1 De bij de artikelen 10 en 11 bedoelde loontoeslagen voor nachtdienst worden toegekend aan alle personeelsleden, tewerkgesteld in voorzieningen die onder internaatstelsel werken, behalve aan degenen die, volgens de aanduiding van de schalen voor het personeel van de ministeries, een weddeschaal genieten van 10/1 of hoger.

§2 (*Deze bepaling werd vanaf 1 januari 2006 opgeheven door CAO 79.438*).

§3 Als deler voor de berekening van het bruto-uurloon waarop de toeslag wordt berekend, word het getal 1976 gehanteerd.

§4 Onder bruto-uurloon of bruto maandloon wordt het baremieke brutoloon verstaan zonder premies, toeslagen, vergoedingen of andere weddesupplementen.

§5 Voor de loontoeslagen vervat in de artikelen 10 en 11 komen de prestaties verricht tussen tweeëntwintig en zes uur in aanmerking.
De in vorige alinea bepaalde uurregeling mag eventueel verschoven worden, op voorwaarde evenwel acht uren te blijven tellen.

1.2. Actief nachtwerk

Art. 10 §1 Aan de gegradueerde en gebrevetteerde verpleger(ster) wordt, een vergoeding uitgekeerd voor onregelmatige prestaties tijdens de nacht.
Deze vergoeding bedraagt 20 pct. toeslag op het subsidieerbaar bruto-uurloon van de werknemer.

§2 Voor elke gepresteerd uur actief nachtwerk, of voor elke bij latere sektoriële CAO daarmee gelijkgestelde periode, wordt, voor de andere, bij art. 9, §1 bedoelde werknemers, vanaf 1 september 1989 eveneens een loontoeslag toegekend. Deze toeslag bedraagt, vanaf 1 september 1989, 10 pct. op het subsidieerbaar bruto-uurloon van de werknemer.

Ze wordt vanaf 1 december 1990 op 20 pct. van het subsidieerbaar bruto-uurloon van de werknemer gebracht.

1.3 Slapende nachtdienst

Art. 11: § 1: Voor slapende nachtdienst wordt een loontoeslag voor minimum drie uur per nacht toegekend.

Deze toeslag bedraagt, vanaf 1 september 1989, 10 pct. op het subsidieerbaar bruto-uurloon van de werknemers

Ze wordt vanaf 1 december 1990 op 20 pct. van het subsidieerbaar bruto-uurloon van de werknemer gebracht.

§ 2: In geval van actief nachtwerk gedurende de slapende nachtdienst, zal de bezoldiging van de gepresterde werktijd dubbel tellen zonder dat door deze berekeningswijze in totaal acht uur bezoldiging kunnen overschreden worden. Op de hiervoor toegekende bezoldiging wordt de loontoeslag toegepast, berekend zoals voorzien bij art. 10 § 2.

HOOFDSTUK XIII – Slotbepalingen

Art. 43 Deze CAO treedt in werking op 1 september 1989, behoudens andersluidende bepalingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

(Art. 42 werd naar 43 gezet door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Met ingang van deze datum vervangt zij voor de onder artikel 1 vermelde inrichtingen en diensten de CAO van 28 mei en 17 december 1975 tot vaststelling van de arbeids – en loonvoorwaarden, de CAO van 23 maart 1978 tot aanvulling van het geldelijk statuut van het personeel, de CAO van 14 maart 1979 tot toekenning van een eindejaarstoelage, zoals jaarlijks bij CAO aangevuld met een littera c) t/m k), de CAO van 28 mei en 17 december 1975 in de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en 3 juli 1987 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers van en naar het werk en de CAO van 3 juli 1987 betreffende de vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

CAO van 1 juli 1998 (49.116)

Telling van nachtdienst, slapende nachtdienst en vakantieverblijven

Art. 1, 2, 4 en 5.

Geldigheidsduur: vanaf 1 juli 1998 tot en met 31 december 2000, stilzwijgend verlengd telkens voor een periode van 2 jaar.

Deze CAO werd niet algemeen verbindend verklaard.

Artikel 1

Deze CAO is van toepassing op de werkgevers en de werknemers die ressorteren onder het paritair sub comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen van de Vlaamse Gemeenschap (319.01)

Artikel 2

Als nachtdienst wordt in de sector beschouwd de periode tussen 22.00 uur en 6.00 uur. Deze periode mag op niveau van de voorziening verschoven worden tot een periode tussen 24.00 en 8.00 uur op voorwaarde evenwel 8 uur te blijven tellen. (22/6 uur - 23/7 uur - 24/8 uur).

In het geval van slapende nachtdienst, zal deze dienst voor drie uren geteld worden. In geval van dienstverlening gedurende de slapende nachtdienst, zal de gepresteerde werktijd voor dubbel tellen zonder dat in totaal de 8 uur kunnen overschreden worden.

Artikel 4

Collectieve of individuele regelingen die gunstiger zijn dan de in deze CAO voorziene telling, blijven behouden.

Artikel 5

Deze CAO treedt in werking op 01/07/1998 en is gesloten voor bepaalde duur tot 31/12/2000. Zij wordt na deze periode stilzwijgend verlengd telkens voor een periode van 2 jaar.

CAO van 27 februari 2006 (79.438)

Opheffing van het maandplafond in de toekenning van de toeslagen wegens nachtprestaties

Art. 1, 2, 3§1 en art. 4.

Geldigheidsduur: vanaf 1 januari 2006 voor onbepaalde duur.

CAO van 22 januari 2007 (82.036)

Loon – en arbeidsvoorwaarden in geval van slapende nachtdienst

Alle artikels.

Geldigheidsduur: vanaf 22 januari 2007 voor onbepaalde duur.

Avondwerk

CAO van 25 september 1990 (26.821), gewijzigd door de CAO's van 15 april 1991 (27.257) en van 27 januari 2003 (68.889)

Loonvoorwaarden

Art. 1, 2, 13 bis (toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990, bedrag omgezet in EURO door CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002) en art. 43 (gewijzigd door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Geldigheidsduur: vanaf 1 september 1989 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – *Toepassingsgebied*

Artikel 1 Deze CAO is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – *Algemeenheden*

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies. Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK V – *Premies, toeslagen en vergoedingen*

C. Loontoeslagen

4. Weddesupplement voor avondwerk

Artikel 13bis Een weddesupplement van 1,2087 euro per uur wordt, met ingang van 1 november 1990, betaald aan elke werknemer tewerkgesteld in een inrichting, behalve deze met semi-internaatsstelsel in het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, voor vier aaneengesloten effectief tussen 18 en 24 gepresteerde uren, voor zover deze werkperiode overeenstemt met de in het dagschema opgenomen periode die aanleiding geeft tot dit weddesupplement. Het gedeelte van een uur dat een prestatie eventueel omvat, wordt afgerond tot het volle uur indien het gelijk is aan of meer beloopt dan dertig minuten; het valt weg indien het deze duur niet bereikt.

De periode waarvoor dit weddesupplement betaald wordt kan nooit samenvallen met de periode waarvoor een supplement als nachtdienst wordt betaald aan eenzelfde werknemer.

(Art. 13 bis toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990, bedrag naar EURO omgezet door bijlage CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002).

HOOFDSTUK XIII – Slotbepalingen

Art. 43 Deze CAO treedt in werking op 1 september 1989, behoudens andersluidende bepalingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

(Art. 42 werd naar 43 gezet door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Met ingang van deze datum vervangt zij voor de onder artikel 1 vermelde inrichtingen en diensten de CAO van 28 mei en 17 december 1975 tot vaststelling van de arbeids – en loonvoorwaarden, de CAO van 23 maart 1978 tot aanvulling van het geldelijk statuut van het personeel, de CAO van 14 maart 1979 tot toekenning van een eindejaarstoelage, zoals jaarlijks bij CAO aangevuld met een littera c) t/m k), de CAO van 28 mei en 17 december 1975 in de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en 3 juli 1987 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers van en naar het werk en de CAO van 3 juli 1987 betreffende de vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

Aangezien artikel 16 van de CAO 35.658 stelt dat het hoofdstuk V (Premies, toeslagen en vergoedingen) wordt vervangen uitgenomen artikels 8 tot en met 13, maar in het artikel 18 (indexering) een wijziging werd aangebracht door de onderstaande CAO ivm de indexering van de premies die werden toegevoegd door dezelfde onderstaande CAO geven we deze apart weer.

CAO van 15 april 1991 (27.257)

Wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990 betreffende de loonvoorwaarden

Art. 1, 7 en 10.

Geldigheidsduur: vanaf 1 november 1990 voor onbepaalde duur.

Artikel 1 Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen , voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werkliden – en bediendenpersoneel.

Artikel 7

Artikel 18 § 1. Van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990, gesloten in het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen betreffende de loonvoorwaarden, algemeen verbind verklaard bij koninklijk besluit van ... wordt aangevuld met het volgende lid:

“De in artikelen 8 bis, 13 bis en 13 ter genoemde bedragen zijn de aan spilindex 143,59 van 1 november 1990 verbonden bedragen. Zij worden van die datum af geïndexeerd. Aan 100 pct. zijn deze bedragen gekoppeld aan spilindex 138,01 van 1 januari 1990.”

Artikel 10 Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 november 1990 en heeft dezelfde geldigheid als deze die ze wijzigt (onbepaalde duur).

Zaterdagwerk

CAO van 25 september 1990 (26.821), gewijzigd door de CAO's van 15 april 1991 (27.257) en van 27 januari 2003 (68.889)

Loonvoorwaarden

Art. 1, 2, 13 ter (toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990, bedrag omgezet in EURO door CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002) en art. 43 (gewijzigd door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Geldigheidsduur: vanaf 1 september 1989 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – Toepassingsgebied

Artikel 1 Deze CAO is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – Algemeenheden

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies. Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK V – Premies, toeslagen en vergoedingen

C. Loontoeslagen

5. Weddesupplement voor zaterdagwerk

Art. 13ter Een weddesupplement van 1,2087 euro wordt met ingang van 1 november 1990, betaald aan alle personeelsleden voor elk effectief gepresteerd uur op zaterdag, en dit ten belope van het aantal subsidieerbare uren.

Het gedeelte van een uur dat een prestatie eventueel omvat, wordt afgerond tot het volle uur indien het gelijk is aan of meer beloopt dan dertig minuten; het valt weg indien het deze duur niet bereikt.

Cumul van dit weddesupplement is mogelijk met het supplement voor effectief werk tussen 18 en 24 uur, op voorwaarde dat er geen weddesupplementen voor nachtprestaties voor de periode van 22 tot 24 uur uitgekeerd wordt aan betrokken werknemer.

Cumul is evenwel niet mogelijk met weddesupplementen voor nachtprestaties en voor feestdagen.

(Art. 13 ter toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990, bedrag naar EURO omgezet door bijlage CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002).

HOOFDSTUK XIII – Slotbepalingen

Art. 43 Deze CAO treedt in werking op 1 september 1989, behoudens andersluidende bepalingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

(Art. 42 werd naar 43 gezet door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Met ingang van deze datum vervangt zij voor de onder artikel 1 vermelde inrichtingen en diensten de CAO van 28 mei en 17 december 1975 tot vaststelling van de arbeids – en loonvoorwaarden, de CAO van 23 maart 1978 tot aanvulling van het geldelijk statuut van het personeel, de CAO van 14 maart 1979 tot toekenning van een eindejaarstoelage, zoals jaarlijks bij CAO aangevuld met een littera c) t/m k), de CAO van 28 mei en 17 december 1975 in de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en 3 juli 1987 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers van en naar het werk en de CAO van 3 juli 1987 betreffende de vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

Aangezien artikel 16 van de CAO 35.658 stelt dat het hoofdstuk V (Premies, toeslagen en vergoedingen) wordt vervangen uitgenomen artikels 8 tot en met 13, maar in het artikel 18 (indexering) een wijziging werd aangebracht door de onderstaande CAO ivm de indexering van de premies die werden toegevoegd door dezelfde onderstaande CAO geven we deze apart weer.

CAO van 15 april 1991 (27.257)

Wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990 betreffende de loonvoorwaarden

Art. 1, 7 en 10.

Geldigheidsduur: vanaf 1 november 1990 voor onbepaalde duur.

Artikel 1 Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen , voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden – en bediendenpersoneel.

Artikel 7

Artikel 18 § 1. Van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990, gesloten in het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen betreffende de loonvoorwaarden, algemeen verbind verklaard bij koninklijk besluit van ... wordt aangevuld met het volgende lid:

“De in artikelen 8 bis, 13 bis en 13 ter genoemde bedragen zijn de aan spilindex 143,59 van 1 november 1990 verbonden bedragen. Zij worden van die datum af geïndexeerd. Aan 100 pct. zijn deze bedragen gekoppeld aan spilindex 138,01 van 1 januari 1990.”

Artikel 10 Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 november 1990 en heeft dezelfde geldigheid als deze die ze wijzigt (onbepaalde duur).

Zon – en feestdagen

CAO van 25 september 1990 (26.821), gewijzigd door de CAO van 15 april 1991 (27.257)

Loonvoorwaarden

Art. 1, 2, 12, 13 en 43 (gewijzigd door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Geldigheidsduur: vanaf 1 september 1989 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – Toepassingsgebied

Artikel 1 Deze CAO is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – Algemeenheden

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies. Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK V – *Premies, toeslagen en vergoedingen*

C. Loontoeslagen

2. Loontoeslag voor zondagwerk.

Art. 12: Voor bepaalde prestaties verstrekt op zondag, wordt onder de hierna vermelde modaliteiten, een loontoeslag toegekend aan de hierna bepaalde personeelsleden.

§ 1: Met ingang van 1 september 1989 wordt deze loontoeslag bepaald op 75 pct. van het subsidieerbaar bruto-uurloon van de belanghebbende.

Met ingang van deze datum wordt hij toegekend aan alle personeelsleden, behalve aan degenen die, volgens de aanduiding van de schalen voor het personeel van de ministeries, een weddeschaal genieten van 10/1 of hoger.

§ 2: Met ingang van 1 december 1990 wordt het onder § 1 vermelde percentage voor dezelfde gerechtigden gebracht op 100 pct. van het bedoelde bruto-uurloon.

§ 3: In het bruto-uurloon mag de haard – of standplaatsvergoeding niet verrekend worden, behoudens wanneer het gewaarborgd minimumloon wordt uitgekeerd. Andere premies, toeslagen en vergoedingen worden evenmin in aanmerking genomen voor de berekening van deze loontoeslag.

§ 4: Deze toeslag is niet cumuleerbaar met de loontoeslag voor wettelijke feestdagen. Zij heeft er evenwel voorrang op.

§ 5: Deze toeslag is wel cumuleerbaar met de toeslagen voor nachtdienst.

§ 6: Deze toeslag wordt enkel toegekend voor de prestaties verricht tussen nul en vierentwintig uur.

3. Loontoeslag voor wettelijke feestdagen.

Art. 13: § 1: Met ingang van 1 september 1989, wordt, behoudens voor het hierna vermelde, onder dezelfde voorwaarden en modaliteiten als voor de loontoeslag voor zondagswerk, aan alle personeelsleden, behalve aan diegenen die, volgens de aanduiding van de schalen voor het personeel van de ministeries, een weddeschaal genieten van 10/1 of hoger, een weddesupplement toegekend voor de prestaties verstrekt op wettelijke feestdagen

Dit supplement wordt bepaald op 25 pct. van het subsidieerbaar bruto-uurloon van de belanghebbende.

§ 2: Met ingang van 1 december 1990, wordt het hiervoor vermelde percentage gebracht op 50 pct. van het bruto-uurloon van de betrokken werknemer.

§ 3: Deze loontoeslag is niet cumuleerbaar met de toeslag voor zondagsprestaties bedoeld bij het vorige artikel, maar wel met de toeslagen voor de nachtdienst.

§ 4: Voor de dagen waarop gewerkt wordt in vervanging van een feestdag die op een zondag valt, worden geen loontoeslagen toegekend.

HOOFDSTUK XIII – *Slotbepalingen*

Art. 43 Deze CAO treedt in werking op 1 september 1989, behoudens andersluidende bepalingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

(Art. 42 werd naar 43 gezet door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Met ingang van deze datum vervangt zij voor de onder artikel 1 vermelde inrichtingen en diensten de CAO van 28 mei en 17 december 1975 tot vaststelling van de arbeids – en loonvoorwaarden, de CAO van 23 maart 1978 tot aanvulling van het geldelijk statuut van het personeel, de CAO van 14 maart 1979 tot toekenning van een eindejaarstoelage, zoals jaarlijks bij CAO aangevuld met een littera c) t/m k), de CAO van 28 mei en 17 december 1975 in de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en 3 juli 1987 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers van en naar het werk en de CAO van 3 juli 1987 betreffende de vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

Overuren

CAO van 23 maart 1978 en van 26 juni 1979 (5.695)

Arbeidsduur – en spreiding

Art. 1, 2, 9 en 11.

Geldigheidsduur: 23 maart 1978 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I. – *Toepassingsgebied*

Artikel 1.- Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en het werklieden – en bediendenpersoneel van de instellingen die onder het Paritair Comité voor de opvoedings – en huisvestingsinrichtingen ressorteren.

HOOFDSTUK II. – *Algemene beginselen*

Artikel 2.- De arbeidswet van 16.3.1974 (B.S. van 30.3.71) en de wet van 4.1.1974 (B.S. van 31.1.74) op de wettelijke feestdagen zijn per definitie op de sector van de opvoedings – en huisvestingsinrichtingen toepasselijk, inzonderheid hun bepalingen betreffende:

- De maximale dagelijkse arbeidsduur, hetzij:
 - ° zonder overuren: 8,9 of 10 u. naargelang het werkregime (wet 16.3.1971, art. 19 en vlg.);
 - ° overuren inclus: 11 u. (wet 16.3.1971, art. 27);
- De vergoeding van overwerk (wet 16.3.1971, art. 29).

Artikel 9.- Collectieve of individuele regelingen inzake arbeidsduur die gunstiger zijn dan de bepalingen van onderhavige overeenkomst blijven verworven aan de betrokken werknemers zonder dat evenwel deze laatsten op cumul aanspraak kunnen maken.

HOOFDSTUK III. – *Slotbepalingen*

Artikel 11.- Deze overeenkomst treedt in werking op 23.3.1978 en geldt voor onbepaalde tijd.

Waakdiensten

CAO van 23 maart 1978 en van 26 juni 1979 (5.695)

Arbeidsduur – en spreiding

Art. 1, 4, 9 en 11.

Geldigheidsduur: 23 maart 1978 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I. – *Toepassingsgebied*

Artikel 1.- Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en het werklieden – en bediendenpersoneel van de instellingen die onder het Paritair Comité voor de opvoedings – en huisvestingsinrichtingen ressorteren.

HOOFDSTUK II. – *Algemene beginselen*

Artikel 4.- Waakdiensten begrepen tussen 22 en 6u. worden als reële arbeidstijd bezoldigd. In het geval van slapende nachtdienst, zal deze dienst voor drie uren aangerekend worden. In geval van dienstverlening gedurende de slapende nachtdienst, zal de gepresteerde werktijd voor dubbel tellen zonder dat in totaal de 8 u. kunnen overschreden worden.

De waakdienstperiode mag verplaatst worden op voorwaarde 8 uren te tellen.

Artikel 9.- Collectieve of individuele regelingen inzake arbeidsduur die gunstiger zijn dan de bepalingen van onderhavige overeenkomst blijven verworven aan de betrokken werknemers zonder dat evenwel deze laatsten op cumul aanspraak kunnen maken.

HOOFDSTUK III. – *Slotbepalingen*

Artikel 11.- Deze overeenkomst treedt in werking op 23.3.1978 en geldt voor onbepaalde tijd.

Kampvergoeding - vakantieverblijven

CAO van 1 maart 1994 (35.658), gewijzigd door de CAO van 27 januari 2003 (68.889)

Loonvoorwaarden in de gehandicaptenzorg en de bijzondere jeugdbijstand

Art. 1, 2, 12, bedrag in art. 12 gewijzigd door CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002, art. 15 en 16.

Geldigheidsduur: vanaf 1 november 1993 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – *TOEPASSINGSGEBIED*

Artikel 1: Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – *ALGEMEENHEDEN*

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies.

Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK VI – KAMPVERGOEDING

Artikel 12:§ 1 : Voor de vakantieverblijven door de inrichtingen of diensten georganiseerd en die volgens de regels vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand en/of het Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap in aanmerking komen voor de berekening van de dagprijs, wordt er, voor maximum 30 dagen per jaar, aan de begeleidende personeelsleden een aan het indexcijfer van de consumptieprijzen gekoppelde bijzondere forfaitaire dagvergoeding van 29,63 EUR (*bedrag gewijzigd door bijlage CAO 68.889 vanaf 1 januari 2002.*) toegekend tot dekking van hun bijkomende werkelijke lasten en/of kosten.

Buiten de eerste en de laatste dag van het verblijf, Buiten de eerste en de laatste dag van het verblijf, wordt deze forfaitaire dagvergoeding slechts uitbetaald voor een ganse dag aanwezigheid in het vakantieverblijf.

§ 2: Op het in vorige paragraaf vermelde bedrag, is de wet van 2 augustus 1971 van toepassing houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmede rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichting op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer der consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 3: Het voormelde bedrag wordt verbonden aan de spilindex 108.26 van kracht op 01.09.1991 (basis 1988).

HOOFDSTUK IX - KOPPELING VAN DE LONEN & WEDDEN AAN HET INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN

Artikel 15: §1: De in deze collectieve arbeidsovereenkomst en haar bijlagen opgenomen bedragen zijn uitgedrukt tegen 100 %. Zij worden gekoppeld aan de spilindex 102.02 (basis 1988) op 1 januari 1990, behoudens in deze collectieve arbeidsovereenkomst uitdrukkelijk bepaalde afwijkingen. Zij vallen onder toepassing van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

§2: Iedere maal dat het viermaandelijks gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen één van de spilindexen bereikt of erop wordt teruggebracht, worden de lonen en wedden gekoppeld aan het spilindexcijfer 102.02 opnieuw berekend door er de coëfficiënt $1,02/n$ op toe te passen, waarin "n" de rang van het

bereikte spilindexcijfer vertegenwoordigt. De hiermee gepaard gaande verhoging of vermindering wordt toegepast vanaf de eerste dag van de tweede maand die volgt op de maand tijdens dewelke het viermaandelijks gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen het cijfer bereikt dat een wijziging rechtvaardigt.

Voor het berekenen van de coëfficiënt $1,02/n$ worden de breuken van een tienduizendste van een eenheid afgerond tot het hogere tienduizendste of weggelaten, naargelang zij al dan niet 50 pct. van een tienduizendste bereiken. Onder spilindexcijfers moeten worden verstaan de getallen behorend tot een reeks waarvan het eerste 102.02 is, en elk van de volgende wordt bekomen door het voorgaande te vermenigvuldigen met 1,02 terwijl de delen van honderdsten van een punt worden afgerond op het naasthogere honderdste of worden verwaarloosd.

§3: Het geïndexeerde baremieke bruto-maandloon is gelijk aan het door twaalf gedeelde geïndexeerde baremieke bruto-jaarloon, terwijl alle decimalen worden verwaarloosd.

Het geïndexeerde baremieke bruto-uurloon wordt berekend met inbegrip van de honderdsten.

§ 4: In afwijking van § 1 worden bij uitdrukkelijke vermelding in deze collectieve arbeidsovereenkomst de modaliteiten van indexering toegepast voorzien bij de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

HOOFDSTUK X - *SLOTBEPALINGEN*

Artikel 16: Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 01.11.1993. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd en mag, geheel of gedeeltelijk, worden opgezegd door elk van de partijen, mits een opzeggingstermijn van drie maanden, gericht bij een ter post aangetekend schrijven aan de Voorzitter van het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen.

Met ingang van deze datum vervangt zij de collectieve arbeidsovereenkomst van 25.09.1990 betreffende loonvoorwaarden, zoals gewijzigd bij collectieve arbeidsovereenkomst van 15.04.1991 tot wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25.09.1990 en het protocol van akkoord van 06.09.1991 betreffende de herziening van de loonschalen vanaf december 1991 in bepaalde voorzieningen van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van

- hoofdstuk V: Premies, toeslagen en vergoedingen, artikelen 8 tot en met 13,
- hoofdstuk IX: Eindejaarstoelage,
- hoofdstuk X: Financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en

hoofdstuk XI: Vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

CAO van 1 juli 1998 (49.116)

Telling van nachtdienst, slapende nachtdienst en vakantieverblijven

Alle artikels.

Geldigheidsduur: vanaf 1 juli 1998 tot en met 31 december 2000, stilzwijgend verlengd telkens voor een periode van 2 jaar.

Deze CAO werd niet algemeen verbindend verklaard.

Artikel 1

Deze CAO is van toepassing op de werkgevers en de werknemers die ressorteren onder het paritair sub comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen van de Vlaamse Gemeenschap (319.01)

Artikel 2

Als nachtdienst wordt in de sector beschouwd de periode tussen 22.00 uur en 6.00 uur. Deze periode mag op niveau van de voorziening verschoven worden tot een periode tussen 24.00 en 8.00 uur op voorwaarde evenwel 8 uur te blijven tellen. (22/6 uur - 23/7 uur - 24/8 uur).

In het geval van slapende nachtdienst, zal deze dienst voor drie uren geteld worden. In geval van dienstverlening gedurende de slapende nachtdienst, zal de gepresteerde werktijd voor dubbel tellen zonder dat in totaal de 8 uur kunnen overschreden worden.

Artikel 3

Een dag begeleiding van 0.00 tot 24.00 uur tijdens de vakantieverblijven wordt geteld voor 11 uur onverminderd toepassing van artikel 2 derde lid.

De eerste en laatste dag van de begeleiding tijdens het vakantieverblijf zal worden geteld voor minimum 8 uren en maximum 11 uren.

Onverminderd het recht op de wettelijke inhaalrust voor zondagdienst geeft iedere dag waarop begeleiding tijdens vakantieverblijven wordt verzekerd recht op één uur inhaalrust. Iedere periode van zeven dagen waarop begeleiding tijdens vakantieverblijven wordt verzekerd, geeft recht op minimum acht opeenvolgende dagen inhaalrust.

Deze inhaalrust moet worden toegekend binnen de dertien weken na het einde van het verblijf.

Artikel 4 Collectieve of individuele regelingen die gunstiger zijn dan de in deze CAO voorziene telling, blijven behouden.

Artikel 5

Deze CAO treedt in werking op 01/07/1998 en is gesloten voor bepaalde duur tot 31/12/2000. Zij wordt na deze periode stilzwijgend verlengd telkens voor een periode van 2 jaar.

Premie voor nachtwakers (voorzieningen voor personen met een handicap)

CAO van 25 september 1990 (26.821), gewijzigd door de CAO van 15 april 1991 (27.257)

Loonvoorwaarden

Art. 1, 2, 8, (8 bis toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990) en art. 43 (gewijzigd door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Geldigheidsduur: vanaf 1 september 1989 voor onbepaalde duur.

HOOFDSTUK I – Toepassingsgebied

Artikel 1 Deze CAO is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings- en Huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK II – Algemeenheden

Artikel 2: De bepalingen van deze collectieve arbeidsovereenkomst stellen de algemene regelen vast welke van toepassing zijn op de voornoemde werkgevers en werknemers. Zij beogen de minimumlonen te bepalen voor de verschillende functies. Aan de partijen wordt echter de vrijheid overgelaten gunstiger voorwaarden overeen te komen, onder meer rekening gehouden met de bijzondere bekwaamheid en de persoonlijke verdiensten van de betrokkenen.

Zij mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen welke voor de werknemers gunstiger zijn, daar waar dergelijke toestand bestaat.

HOOFDSTUK V – Premies, toeslagen en vergoedingen

B. Vaste premies:

2. Premie voor nachtwakers (voorzieningen voor personen met een handicap)

Art. 8 §1: In de voorzieningen voor personen met een handicap wordt aan de nachtwakers (werkliedenpersoneel) belast met de veiligheid van de begunstigden en de gebouwen), een niet aan het indexcijfer van de consumptieprijzen gekoppelde, forfaitaire premie van 640 F. per maand toegekend.

§2. De nachtwakers die deeltijdse prestaties verrichten, genieten deze premie in verhouding tot de duur bepaald in de arbeidsovereenkomst.

§3 De premie voor nachtwakers kan gecumuleerd worden met de loontoeslag voor de nachtdienst.

3. Weddecomplement voor werknemers met weddeschaal 24/6

Art. 8bis *(toegevoegd vanaf 1 november 1990 door art. 4 van de CAO van 15 april 1991)* Aan de personeelsleden die de functie uitoefenen betaald in het barema 24/6 met een geldelijke anciënniteit van 18 jaar en meer, wordt, met ingang van 1 november 1990, een weddecomplement van 30.000 F. per jaar toegekend, in afwachting van de opslorping ervan binnen de bedoelde basisweddeschaal voor het personeel van de ministeries.

(Art. 8 bis toegevoegd door CAO 27.257 vanaf 1 november 1990)

HOOFDSTUK XIII – Slotbepalingen

Art. 43 Deze CAO treedt in werking op 1 september 1989, behoudens andersluidende bepalingen. Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

(Art. 42 werd naar 43 gezet door art. 9 van CAO 27.257 vanaf 1 november 1990).

Met ingang van deze datum vervangt zij voor de onder artikel 1 vermelde inrichtingen en diensten de CAO van 28 mei en 17 december 1975 tot vaststelling van de arbeids – en loonvoorwaarden, de CAO van 23 maart 1978 tot aanvulling van het geldelijk statuut van het personeel, de CAO van 14 maart 1979 tot toekenning van een eindejaarstoelage, zoals jaarlijks bij CAO aangevuld met een littera c) t/m k), de CAO van 28 mei en 17 december 1975 in de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers en 3 juli 1987 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers van en naar het werk en de CAO van 3 juli 1987 betreffende de vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen.

Aangezien artikel 16 van de CAO 35.658 stelt dat het hoofdstuk V (Premies, toeslagen en vergoedingen) wordt vervangen uitgenomen artikels 8 tot en met 13, maar in het artikel 18 (indexering) een wijziging werd aangebracht door de onderstaande CAO ivm de indexering van de premies die werden toegevoegd door dezelfde onderstaande CAO geven we deze apart weer.

CAO van 15 april 1991 (27.257)

Wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990 betreffende de loonvoorwaarden

Art. 1, 7 en 10.

Geldigheidsduur: vanaf 1 november 1990 voor onbepaalde duur.

Artikel 1 Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen , voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand of door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden – en bediendenpersoneel.

Artikel 7

Artikel 18 § 1. Van de collectieve arbeidsovereenkomst van 25 september 1990, gesloten in het Paritair Comité voor de Opvoedings – en Huisvestingsinrichtingen betreffende de loonvoorwaarden, algemeen verbind verklaard bij koninklijk besluit van ... wordt aangevuld met het volgende lid:

“De in artikelen 8 bis, 13 bis en 13 ter genoemde bedragen zijn de aan spilindex 143,59 van 1 november 1990 verbonden bedragen. Zij worden van die datum af geïndexeerd. Aan 100 pct. zijn deze bedragen gekoppeld aan spilindex 138,01 van 1 januari 1990.”

Artikel 10 Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 november 1990 en heeft dezelfde geldigheid als deze die ze wijzigt (onbepaalde duur).

CAO van 27 januari 2003 (68.889)

Bepaling in EURO van de van toepassing zijnde loonbarema's en indexveranderlijke bedragen

Art. 1, 3 en 4.

Geldigheidsduur: vanaf 1 januari 2002 voor onbepaalde duur.

Vervoerskosten

CAO van 28 mei 1975 (3.411)

Vaststelling van de werkgeversbijdrage in de vervoerskosten van de werknemers

Alle artikels + bijlages 1, 2 en 4.

Geldigheidsduur: 1 juli 1974 voor onbepaalde duur.

Hoofdstuk I. – Toepassingsgebied

Art. 1 - Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en op het werklieden- en bediendenpersoneel van de instellingen, welke aan het subsidiërings-K.B. van 30.3.1973 zijn onderworpen, en onder het Nationaal Paritair Comité voor huisvestings-en opvoedingsinstellingen ressorteren.

Zij geldt voorlopig evenwel niet voor de instellingen waarvan minstens 15 % van de populatie niet is geplaatst op kosten van de Dienst voor Jeugdbescherming, van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische Zorg voor Gehandicapten, van een commissie van Openbare Onderstand, of enig andere openbare Belgische of buitenlandse instantie. Deze uitzonderingsclausule wordt binnen 18 maanden na ondertekening van deze overeenkomst opnieuw onderzocht.

Art. 2 - De bedienden die het plafond van 325.000 F per jaar overschrijden in de periode van 1/7/1974 tot 31/12/1974 en van 450.000 F per jaar in de periode ingaande op 1/1/1975 vallen niet onder de toepassing van onderhavige overeenkomst.

Hoofdstuk II. – *Bijdrage in de vervoerkosten*

Art. 3 - Rekening houdend met het nationaal interprofessioneel akkoord van 15/6/1971, en met de C.A.O. n° 19 afgesloten in de Nationale Arbeidsraad van 26 maart 1975, wordt de werkgeversbijdrage in de vervoerkosten van de werknemers voor de afstand, heen en terug, tussen hun verblijfplaats en de werkplaats hierna vastgesteld.

Hoofdstuk III . – *Bijdrage in de vervoerkosten voor alle vervoermiddelen behoudens het gemeenschappelijk stadsvervoer waarvan de afstand niet bepalend is voor de prijs*

Art. 4 - De werkgevers komen tegemoet in de vervoerkosten van alle werknemers ten belope van maximum 50% van de prijs van het sociale abonnement bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, 2e klasse, voor het aantal kilometers afgelegd tussen de verblijfplaats van de werknemers en hun werkplaats welk het vervoermiddel ook zij en voor zover de afgelegde afstand minstens 5 km. bedraagt.

Art. 5 - Wat de toepassing van art. 4 betreft, als de werknemer de afstand niet kan bewijzen aan de hand van reisbiljetten wordt de afstand berekend in iedere onderneming in gemeen overleg tussen de partijen. Te dien einde zal de werknemer een ondertekende verklaring voorleggen aan de werkgever waarvan model in bijlage I waarin wordt verzekerd dat hij zich geregeld verplaatst over een afstand gelijk aan of hoger dan 5 km. en waarin de afstand van de woonplaats tot de werkplaats is vermeld.

Hoofdstuk IV. – *Bijdrage in de vervoerkosten voor het gemeenschappelijk stadsvervoer waarvan de afstand niet bepalend is voor de prijs*

Art. 6 - Voor het gemeenschappelijk stadsvervoer waarvan de afgelegde afstand niet kan uitgedrukt worden in een aantal kilometers wordt een forfaitaire tussenkomst voorzien gelijk aan 50% van de prijs van een sociaal abonnement 2de klasse bij de NMBS voor een afstand van 7 km.

Te dien einde zal de werknemer een ondertekende verklaring voorleggen aan de werkgever waarvan model in bijlage 2 waarin wordt verzekerd dat hij zich geregeld verplaatst over een afstand gelijk aan of hoger dan 5 km.

Hoofdstuk V. – *Toepassingsmodaliteiten*

Art. 7 - De tegemoetkoming van de werkgever in de vervoerkosten gedragen door de werknemers wordt maandelijks uitbetaald.

Elk bedrag dat ten onrechte werd uitbetaald zal worden teruggevorderd bij de volgende loonuitbetaling.

Art. 8 - De tegemoetkoming van de werkgever geldt niet voor niet-gewerkte dagen om welke reden het ook zij, behalve ingeval de gerechtigde een reisbiljet heeft moeten kopen dat niet terug gebruikt kan worden, noch terugbetaald.

De maandelijkse tussenkomst wordt dan verminderd met 1/25e van het maandbedrag per niet gewerkte dag.

Art. 9 - Bij gebruik van verscheidene vervoermiddelen worden de afstanden samengeteld om het totaal aantal afgelegde kilometers te bepalen; met uitzondering van het forfait voorzien in art. 6.

In voorkomend geval dient de forfaitaire tussenkomst voorzien in art. 6 toegevoegd te worden aan het totaal bedrag.

Hoofdstuk VI. – *Gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen*

Art. 10 - De werknemer die om dienstredenen gebruik maakt van zijn persoonlijk voertuig, en voor zover het Beheer toelating verleend heeft om die verplaatsingen te doen, zal voor de afgelegde kilometers vergoed worden op basis van het barema dat door de Ministerraad, in zijn zitting van 22/2/1974 is vastgelegd voor de periode gaande van 1/7/1974 tot 30/4/1975 - zie bijlage 3 (niet inbegrepen) - en op basis van het Koninklijk Besluit van 17/1/1975 (BS 4/2/1975) vanaf 1/5/75 (zie bijlage 4).

Hoofdstuk VII. – *Slotbepalingen*

Art. 11 - Meer gunstige schikkingen die op het vlak van de inrichtingen zijn getroffen, blijven behouden.

Art. 12 - Deze collectieve arbeidsovereenkomst heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1974 en is gesloten voor onbepaalde tijd.

Bijlage 1 aan de C.A.O. gesloten in het paritair comité van de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen van 27/5/75 **VERVOER VAN DE WERKNEMERS**

Verklaring op eer, betreffende het regelmatig gebruik van een vervoermiddel over een afstand gelijk aan of meer dan 5 km.

Ik ondergetekende
wonende

verklaar op mijn eer dat ik om mij naar mijn werk te begeven, geregeld een afstand moet afleggen vankm.

Ik heb kennis genomen van de artikelen 6 en 8 van de collectieve arbeidsovereenkomst.

Handtekening

Bijlage 2 aan de C.A.O. gesloten in het paritair comité voor de opvoeding – en huisvestingsinrichtingen van 27/5/1975 **VERVOER VAN DE WERKNEMERS**

Verklaring op eer, betreffende het regelmatig gebruik van een vervoermiddel over een afstand gelijk aan of meer dan 5 km.

Ik ondergetekende
wonende

verklaar op mijn eer dat ik om mij naar mijn werk te begeven geregeld een afstand moet afleggen van 5 km of meer waarvan een gedeelte met het gemeenschappelijk stadsvervoer waarvan de prijs niet in functie staat van de afstand.

Handtekening

Bijlage 4 aan de C.A.O. gesloten in het paritair comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen van 27/05/1975

TUSSENKOMST VAN DE WERKGEVER IN DE KOSTEN VOOR HET GEBRUIK VAN EEN PERSOONLIJK VOERTUIG OM DIENSTREDENEN

Barema geldig vanaf 1/5/1975

Belastbaar vermogen in fiscale PK	Kilometervergoedingen		
	Voor de eerste 12.000 km per jaar	Voor de eerste 12.000 km voor personen vrijgesteld van verkeersbelasting	Vanaf de 12.001 km per jaar
2	3,45	3,30	2,95
3	3,60	3,45	3,15
4	3,85	3,65	3,25
5	4,20	4, -	3,50
6	4,55	4,35	3,85
7	4,90	4,65	4,10
8	5,30	5,05	4,40
9	5,80	5,55	4,80
10	6,30	6,--	5,20
11	6,90	6,60	5,65
12	7,45	7,10	6,10
13	8,-	7,65	6,60
14	8,40	8,05	6,95
15	8,75	8,35	7,25
16	9,-	8,55	7,60
17	9,25	8,75	7,90
18	9,50	8,95	8,20
19	9,70	9,10	8,45

Addendum ten titel van inlichting

Tabel van de werkgeversbijdrage in de vervoerkosten vanaf 1/9/1974
(K.B. 3/9/1974 B.S. 7/9/1974)

Werkgeversbijdrage : 50 % van de prijs van een sociaal abonnement NMBS 2e klasse

Afstand verblijfplaats werkplaats - km	Wekelijkse tussenkomst van de werkgever - -	Maandelijks tussenkomst van de werkgever -
van 1 tot 5	28	115
6	33	140
7	38	160
8	44	185
9	49	205
10	55	230
11	60	250

	12	65	270
	13	70	290
	14	75	315
	15	80	335
	16	80	335
	17	85	355
	18	85	355
	19	85	355
	20	85	355
	21	90	375
	22	90	375
	23	90	375
	24	95	395
	25	95	395
	26	95	395
	27	100	415
	28	100	415
	29	100	415
	30	100	415
van 31 tot 33		105	440
33	36	110	460
37	39	110	460
40	42	115	480
43	45	115	480
46	48	120	500
49	51	125	520
52	54	125	520
55	57	130	540
58	60	130	540
61	65	135	565
66	70	140	585
71	75	145	605
76	80	150	625
81	85	150	625
86	90	155	645
91	95	160	665
96	100	165	690
101	105	170	710
106	110	175	730
111	115	180	750
116	120	185	770
121	125	190	790
126	130	195	815
131	135	195	815
136	140	200	835
141	145	205	855
146	150	210	875

CAO van 1 maart 1994 (35.659)

***Financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerskosten van de werknemers
(Vlaamse Gemeenschap)***

Alle artikels.

Geldigheidsduur: vanaf 1 november 1993 voor onbepaalde duur.

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en de werkgevers van de inrichtingen en diensten welke ressorteren onder het Paritair Comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen, voor zover zij door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd worden volgens de normen vastgesteld door het "Bestuur voor Bijzondere Jeugdbijstand" of door het "Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap".

Onder werknemers wordt verstaan, het mannelijk en vrouwelijk werklieden- en bediendenpersoneel.

HOOFDSTUK I. *Beginsel*

Art. 2. Onder de hierna gestelde voorwaarden en modaliteiten, dragen de werkgevers bij in de vervoerskosten van de werknemers, ongeacht het gebruikte vervoermiddel.

HOOFDSTUK II. *Rechthebbenden*

Art. 3. Enkel de werknemers die aanspraak kunnen maken op een treinkaart die geldt als sociaal abonnement in de zin van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van de werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden, komen in aanmerking voor de toekenning van deze bijdrage.

Art. 4. Zij is derhalve niet van toepassing op de bedienden wier jaarlijkse brutobezoldiging, desgevallend vermeerderd met inkomsten van andere werkgevers, berekend volgens de artikelen 6 tot en met 13, 1.200.000 F overschrijdt.

Art. 5. Iedere latere aanpassing van dit grensloon - inclus eventueel door indexering ervan - langs een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, wordt toegepast.

HOOFDSTUK III. *Bepaling van de loongrens voor de toekenning van de tussenkomst van de werkgever*

Art. 6. Voor de raming van de jaarlijkse brutobezoldiging zoals in artikel 4 omschreven, wordt als volgt tewerk gegaan :

§ 1. Voor de bedienden die de maand voor de aanvraag reeds in dienst van de werkgever waren, wordt de eventuele overschrijding van de loongrens vastgesteld op basis van een referteloon.

Dit referteloon omvat het tijdens het laatste kwartaal van het vorig jaar werkelijk verdiende of gelijkgestelde brutoloon van de werknemer, zoals aangegeven aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid.

Dit bedrag wordt evenwel verminderd met:

- de haard- of standplaatstoelage;
- de eindejaarstoelage;
- het eventuele dubbel vakantiegeld;
- de eventuele bijkomende gezinsvergoedingen en allerlei vrijgevheden;
- de bedragen toegekend als vergoeding voor gemaakte kosten, bv. reiskosten.

Het wordt daarna vermenigvuldigd met vier om het jaarloon te verkrijgen. Het resultaat van deze bewerking mag de loongrens niet overschrijden.

§ 2. Voor de bedienden die bij de aanvraag in dienst treden van de werkgever, wordt de eventuele overschrijding van de loongrens vastgesteld door het geïndexeerd brutomaandloon te vermenigvuldigen met twaalf.

Het eventueel recht op de toekenning van de bijdrage kan slechts worden herzien na een volledig kwartaal met prestaties of gelijkgestelde periodes. In voorkomend geval wordt de in vorige paragraaf voorziene berekeningswijze gehanteerd, met dien verstande dat het bon van hier bedoelde kwartaal als referteloon dient. Een eventuele aanpassing heeft geen invloed op het verleden.

§ 3. Indien de bediende tijdens het kwartaal dat voor de bepaling van het referteloon dient, geen of slechts een onvolledig bon heeft genoten, zal een fictief loon gehanteerd worden.

Het fictief loon wordt bekomen door het door de werknemer werkelijk verdiende brutoloon voor de drie laatste maanden of delen van maanden met prestaties als referteloon te nemen, het desgevallend om te zetten naar een kwartaalloon en vervolgens naar een jaarloon, volgens de in § 1 gehanteerde berekeningswijze. Bovendien wordt er desgevallend rekening gehouden met de aanpassingen, opgesomd in artikel 7, die tijdens het laatste kwartaal van dat jaar zijn of zouden zijn opgetreden indien de werknemer bon zou hebben genoten.

Voor de werknemer echter die sinds meer dan 12 maanden geen bon meer ontvangt, zal er gewerkt worden alsof het een nieuwe werknemer betrof in de zin van § 2.

Art. 7. § 1. Het recht op de bijdrage wordt voor de duurtijd van de aanvraag gevestigd, zonder evenwel het einde van het jaar van de aanvraag te overschrijden.

§ 2. Het kan evenwel in volgende omstandigheden worden herzien :

- bij een anciënniteitsverhoging;
- bij de toekenning van een hogere loonschaal;
- bij een wijziging van de tewerkstellingsduur, inclusief bij de overgang van een loonstelsel waarbij weinig of geen premies, vergoedingen en toeslagen worden toegekend of omgekeerd;
- wanneer de loonindexering de indexering van de loongrens overstijgt.

§ 3. Het recht vervalt of wordt hersteld, indien, bij de in § 2 opgesomde omstandigheden, de vermenigvuldiging met twaalf van het geïndexeerd bruto-maandloon van de werknemer, al dan niet de overschrijding van de loongrens als resultaat heeft.

Indien dit niet het geval is, wordt het behoud van het recht opnieuw getoetst, zoals voor een nieuwe werknemer bedoeld in artikel 6, § 2, na een volledig kwartaal met toepassing van de voornoemde omstandigheden.
Een eventuele aanpassing heeft geen invloed op het verleden.

HOOFDSTUK IV. *Vaststelling van de bijdrage van de werkgever*

Art. 8. § 1. De werkgever draagt, op aanvraag van de betrokkene, vanaf de vijfde kilometer indien het geen treinvervoer betreft, bij in de vervoerkosten van de werknemer overeenkomstig de tabel als bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 28 juli 1962 tot vaststelling van het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden, voor het aantal kilometers afgelegd tussen de verblijfplaats van de werknemer en de werkplaats.

Met de werkplaats wordt iedere plaats gelijkgesteld waar de werknemers worden opgenomen door een vervoermiddel dat eigendom is van de voorziening of volledig door deze laatste wordt betaald.

Eventuele latere aanpassingen van deze tabellen zullen worden toegepast, behoudens uitdrukkelijk verzet van de werkgevers, betekend aan de voorzitter van het paritair comité.

§ 2. Ingeval de werknemer echter gebruik maakt van het gemeenschappelijk openbaar vervoer, waarvan de prijs niet in verhouding staat tot de afstand of wanneer het een eenheidsprijs is, ongeacht de afstand, wordt de bijdrage van de werkgever forfaitair vastgesteld en bedraagt zij 50 pct. van de effectief door de werknemer betaalde prijs, zonder evenwel het bedrag van de werkgevers-tussenkost in de prijs van de treinkaart geldend als sociaal abonnement voor een afstand van 7 kilometer te overschrijden.

§ 3. Bij gebruik van verscheidene vervoermiddelen worden de afstanden samengesteld om het totaal aantal afgelegde kilometers te bepalen, met uitzondering van het forfait voorzien in § 2.

In voorkomend geval wordt deze forfaitaire tussenkomst toegevoegd aan het totaal bedrag.

§ 4. Voor het door de werkgevers met financiële deelneming van de werknemers georganiseerd vervoer, mag de deelneming van de werknemers niet meer bedragen dan 50 pct. van de prijs van een treinkaart 2de klasse, die geldt als sociaal abonnement.

HOOFDSTUK V. Verdere modaliteiten inzake de toekenning van de bijdrage

Art. 9. Wat de toepassing van artikel 8, § 1 betreft, wordt in geval de werknemer de afstand niet kan bewijzen aan de hand van reisbewijzen, deze afstand in de voorziening of dienst vastgesteld.

Art. 10. De bijdrage van de werkgever geldt niet voor de dagen waarop de werknemer niet heeft gewerkt, om welke reden het ook zij, behalve in geval de gerechtigde een reisbewijs heeft moeten kopen dat niet nog eens kan worden gebruikt, noch terugbetaald.

De maandelijkse bijdrage wordt dan verminderd met 1/25ste van het maandbedrag per niet gepresterde dag.

Art. 11. De bijdrage van de werkgever in de door de werknemer gedragen vervoerkosten wordt maandelijks betaald aan de werknemer met een maandabonnement, of ter gelegenheid van de betaalperiode welke in de voorziening of dienst gebruikelijk is bij gebruik van een privaat vervoermiddel, of voor de vervoerbewijzen welke geldig zijn voor een week. Elk bedrag dat ten onrechte werd uitbetaald, wordt teruggevorderd bij de volgende loonuitbetaling.

Art. 12. Teneinde de werknemers toe te laten te kunnen genieten van de in de voorgaande artikelen voorziene financiële bijdragen moet de werkgever de werknemers een verklaring op eer laten invullen, waarvan het model als bijlage I aan deze CAO is toegevoegd.

Art. 13. De werknemers die de maand voor de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 8, § 1, reeds in dienst van de werkgever waren, dienen deze in de loop van de maand januari bij de werkgever in.

De werknemers die nieuw in dienst treden, dienen ze bij de aanwerving in. Ze wordt minstens jaarlijks, in de loop van de maand januari hernieuwd.

HOOFDSTUK VI. Vergoedingen van de werkgevers voor het gebruik van persoonlijke vervoermiddelen om dienstredenen

Art. 14. De werknemer die om dienstredenen gebruik maakt van zijn persoonlijk voertuig en voor zover de toelating door de hiërarchische verantwoordelijke hiervoor is verleend, heeft recht op een vergoeding voor de afgelegde kilometers.

Art. 15. Deze vergoeding is het bedrag zoals dit vastgesteld wordt krachtens het laatst geldende ministerieel besluit in uitvoering van artikel 13 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten, meer bepaald met betrekking tot de personen die niet tot het Rijkspersoneel behoren.

Art. 16. Op het ogenblik van het sluiten van deze CAO zijn de toe te passen bedragen deze die in bijlage II opgenomen zijn.

HOOFDSTUK VII. *Slotbepalingen*

Art. 17. Deze CAO heeft uitwerking met ingang van 1 november 1993.
Zij is gesloten voor onbepaalde tijd.

Bijlagen van de CAO van 1 maart 1994 betreffende de financiële bijdrage van de werkgever in de vervoerkosten van de werknemers

I. VERKLARING OP EER

Naam, voornaam :

Adres :

Woonplaats :

Ik, ondergetekende, verklaar op mijn eer : :

a) een/geen (1) andere bezoldiging te genieten die in aanmerking komt voor de berekening van de loongrens.

b) mij regelmatig naar mijn werk te begeven :

- per :

- over een afstand van km

- waarvoor de vervoerkosten F bedragen.

Ik verbind mij ertoe elke wijziging inzake bezoldiging, vervoermiddel en/of afstand onmiddellijk aan mijn werkgever bekend te maken.

Opgemaakt te, op

Handtekening

Schrappen wat niet past.

II.

<i>Belastbaar vermogen van het voertuig</i>	<i>Bedragen vanaf 1 januari 1987</i>
4 pk	5,30 frank
5 pk	6,20 frank
6 pk	6,50 frank
7 pk en meer	7,60 frank